

มัทธิว 20:20-28

การฝึกฝนทาง: การรับใช้

ศิษยาภิบาลไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ วอชิงตัน

23 กุมภาพันธ์ 2025

สวดอ้อนวอน เข้านี้เราจะเทศนาต่อในชุดเทศนาที่เราเริ่มไว้เมื่อต้นเดือนมกราคม โดยดูการปฏิบัติทางจิตวิญญาณหรือระเบียบวินัยของพระเยซู ในชุดเทศนา นี้ เราได้ดู:

1. วันสะบาโต
2. การสวดอ้อนวอน
3. การอดอาหาร
4. ความสันโดษ
5. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (ความเรียบง่าย - เราได้ 2 ต่อ 1 ในสัปดาห์นี้! 😊)
6. พระคัมภีร์
7. ชุมชน

และวันนี้คือ "การรับใช้"

แนวคิดในการรับใช้ผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการเน้นย้ำหรือชื่นชมมากนักในโลกปัจจุบัน การช่วยเหลือผู้ที่โชคไม่ดี การให้เวลากับผู้อื่นอย่างเต็มใจเพื่อช่วยพรชุมชนของเรา การก้าวลงจากตำแหน่งที่มีอำนาจเพื่อรับใช้และเสริมพลังให้ผู้อื่นแทนที่จะก้าวขึ้นไปควบคุมและบงการผู้อื่น... แนวทางนี้ต่อผู้คนแทบจะสูญหายไปโดยสิ้นเชิงในปัจจุบัน

นี่ไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมองหาแต่ตัวเอง ไม่ใช่คนอื่น...

แต่สิ่งนี้จะก่อให้เกิดการแบ่งแยก การดูถูก การอิจฉา และอื่นๆ อีกมาก

แล้วเราจะผ่านปัญหานี้ไปได้อย่างไร มาดูกันว่าพระเยซูจะพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

แม้ว่าเราจะเริ่มด้วยการยอมรับว่ามันเป็นปัญหามานานแล้วก็ตาม (มัทธิว 20:20-21)...

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อเกือบ 2,000 ปีที่แล้ว

และไม่ใช่ครั้งแรกที่ใครสักคนแสวงหาตำแหน่งที่มีอำนาจและอิทธิพล

นี่เป็นเรื่องแรกที่มีมัทธิวเล่าให้เราฟังหลังจากที่พระเยซูทำนายนายการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นครั้งที่สามในพระกิตติคุณตามมัทธิว

พระเยซูอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์ระหว่างทางไปกรุงเยรูซาเล็มเป็นครั้งสุดท้าย

และพระเยซูตรัสว่าพระองค์จะถูกมอบให้แก่ผู้นำ พระองค์จะถูกตัดสินประหารชีวิต

พระองค์จะถูกเยาะเย้ย เหยียด และถูกตรึงบนไม้กางเขน และในวันที่สามพระองค์จะกลับคืนชีพ

และแม่ของเจมส์และยอห์น ซึ่งน่าจะมีความเชื่อว่าเป็นผู้หญิงที่กล่าวถึงหลายครั้งในพระกิตติคุณ เธอมาถามคำถามนี้เกี่ยวกับการมอบตำแหน่งอำนาจให้กับลูกชายของเธอในอาณาจักรของพระเยซู ตอนนี้ให้เครดิตเธอ และบางทีอาจรวมถึงลูกชายของเธอด้วย ที่เชื่อว่าพระเยซูจะปกครองอาณาจักรในสักวันหนึ่ง แม้ว่าพระองค์จะบอกพวกเขาหลายครั้งแล้วว่าพระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์อย่างไม่มีความสุขจากหน้ามือของผู้ที่คอยดูหมิ่นพระองค์

แต่เราอาจยอมรับกันด้วยว่านี่คือสิ่งที่เป็นอยู่ และมีสองสิ่งที่ฉันต้องการชี้ให้เห็นสั้นๆ ประการแรก นี่เป็นการเลี้ยงลูกแบบ "ตามใจตัวเอง" อย่างจริงจัง เกือบ 2,000

ปีก่อนที่จะมีการคิดค้นค่านี้อันนี้ขึ้นมา เจมส์และยอห์นน่าจะมีความอายุประมาณต้น 20 ปี

หรืออายุน้อยที่สุดคือวัยรุ่นตอนปลาย และแม่ก็เข้ามาหาพร้อมกับคำขอนี้

ฉันอยากจะอยู่ที่นั่นและเห็นหน้าพวกเขาในช่วงเวลานี้มาก แม่จะพูดแบบนั้น

แต่ทั้งสองคนก็อยู่ในแผน เพราะในตอนแรกพระเยซูตอบคำขอของเธอโดยพูดกับพวกเขา ไม่ใช่เธอ ดังที่เราจะเห็นในอีกสักครู่

ประการที่สอง คำขอยังดูเหมือนจะสะท้อนถึงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเยซู โดยเชื่อว่าจะเป็นอาณาจักรบนโลก

บางทีพวกเขาอาจเข้าใจว่าอาณาจักรของพระองค์ไม่ได้อยู่บนโลกนี้...แต่คำขออาจจะไม่เกิดขึ้น

หากพวกเขาว่าการอยู่ทางขวาและทางซ้ายของพระองค์หมายถึงการสิ้นพระชนม์ก่อน ดังนั้น

มีแนวโน้มสูงที่สมมติฐานคืออาณาจักรบนโลก

ซึ่งเป็นความคาดหวังทั่วไปของพระเมสสิยาห์ในสมัยของพวกเขา

แต่ในคำขอ เราเห็นความปรารถนาสำหรับตำแหน่ง อำนาจ และอิทธิพลนี้:

เพื่อเป็นที่สองและสามในการบังคับบัญชาในอาณาจักรของพระเยซู ดังนั้น การแสวงหาตำแหน่ง

อำนาจ และอิทธิพลจึงไม่ใช่เรื่องใหม่ในปัจจุบัน ไม่ใช่เรื่องใหม่ในสมัยของพวกเขาด้วยซ้ำ

แต่ยังคงเป็นปัญหาในปัจจุบัน เรามาอ่านกันต่อในข้อถัดไปอีกสองสามข้อ (มัทธิว 20:22-23)

คำตอบของพระเยซูเกี่ยวกับการตีไม้ที่พระองค์จะทรงตีไม้เป็นสัญลักษณ์ถึงความทุกข์ทรมานจนตายที่พระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมาน

พระเยซูทรงใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้ในการสวดอ้อนวอนในสวนเกทเสมนีในเวลาต่อมาไม่นาน

ตอนนี้ ยากอบและโยฮันตีไม้จากไม้เดียวกันหรือคล้ายกันมากกับพระเยซู

ยากอบถูกฆาตกรยิวเฮโรดสังหารในอีกไม่กี่ปีต่อมา ตามที่กิจการ 12:2 บอกเรา

และโยฮันถูกเนรเทศโดยรัฐบาลโรมัน ถูกส่งไปยังเกาะปัตมอสตามที่เรทราบจากวิวรณ์ 1:9 ดังนั้น

ใช่แล้ว พวกเขาตีไม้ที่พระเยซูทรงตีไม้ตามที่พระเยซูตรัสไว้

แต่การที่จะอยู่ทางขวาหรือซ้ายของพระองค์ นั้นไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูทรงเรียก

แต่พระบิดาบนสวรรค์ของพระองค์เป็นผู้ดำเนินการ มาอ่านข้อพระคัมภีร์อีกสองสามข้อต่อไปนี้กัน

(มาระโก 20:24-25)

ดังนั้น ข้อพระคัมภีร์ 24

อธิบายนี้อธิบายให้เราทราบถึงอันตรายอย่างหนึ่งของการแสวงหาหรืออยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจและสิทธิอำนาจ หากไม่ได้ทำอย่างถูกต้อง ก็สามารถทำลายความสามัคคีและความสัมพันธ์ได้ ทำลายความไว้วางใจได้ ทำลายทีมได้ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบนั้นอีกต่อไป ทีม องค์การ ประเทศ บริษัท คณะสงฆ์ โรงเรียน... ล้วนต้องการคนที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำที่มีอำนาจ ซึ่งพวกเขาสามารถมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมขององค์กร หล่อหลอมทีม และนำพวกเขาไปสู่พันธกิจขององค์กรได้ แต่มีวิธีที่ถูกต้องและผิดในการทำเช่นนั้น ยากอบและยอห์นพยายามทำผิดวิธี ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้อยู่ในตำแหน่งนั้นด้วยซ้ำ พวกเขาแค่ปรารถนาตำแหน่งนั้น และกำลังทำผิดวิธี

ก่อนที่พระเยซูจะหาทางแก้ไข พระองค์เน้นย้ำว่า ปัญหาคือ การใช้ผู้ปกครองของคนต่างชาติและวิธีที่พวกเขาทำหน้าที่ของตนเป็นตัวอย่าง "A" ในข้อ 25 พระองค์ตรัสว่า "ท่านทั้งหลายรู้ว่าผู้ปกครองของคนต่างชาติใช้อำนาจเผด็จการเหนือพวกเขา [หมายถึงคนต่างชาติ] และเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของพวกเขาใช้อำนาจเหนือพวกเขา" พระเยซูทรงใช้ถ้อยคำที่รุนแรงในที่นี้ซึ่งมีความหมายเชิงลบเกี่ยวกับความเป็นผู้นำและอำนาจ พระองค์อาจใช้ถ้อยคำเชิงบวกหรืออย่างน้อยก็เป็นกลางก็ได้ พระองค์ใช้คำว่า "katakuriuo" ซึ่งเป็นคำที่รุนแรง หมายความว่า "ครอบงำ" และทรงใช้คำว่า "katexousiazō" แทนคำว่า "อำนาจ" "Katexousiazō" (kata=ลง; exousiazō=อำนาจ/อำนาจ)

สื่อถึงความคิดเรื่องอำนาจที่กดขี่และครอบงำ ดังนั้น ปัญหาคือการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่เพื่อใช้อำนาจที่ครอบงำนี้ ตอนนี้มาถึงทางแก้ไขแล้ว: มัทธิว 20:26-28)

พระเยซูตรัสในข้อ 26 ว่า "ไม่ใช่แบบนั้น" จุดจบ: อย่าใช้อำนาจหรืออิทธิพลในลักษณะนั้น อย่า "กดขี่" ผู้คน อย่าข่มเหง อย่ารังแก กดขี่ สั่งการ บังคับ บงการ หรืออะไรก็ตามในทำนองนั้น ผู้ติดตามพระเยซูไม่ควรปฏิบัติต่อ มีอิทธิพล นำทาง หรือหล่อหลอมผู้อื่น ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดในชีวิตก็ตาม

หากคุณต้องการเป็นผู้นำ หากคุณต้องการมีอิทธิพล หากคุณต้องการส่งผลกระทบเชิงบวกต่อผู้คนและคริสตจักร ชุมชน หรือประเทศของคุณ พระเยซูตรัสไว้ในข้อ 26 และ 27 ว่า หากคุณต้องการเป็น "ผู้ยิ่งใหญ่" และต้องการเป็น "ผู้เป็นใหญ่" คุณต้องกลายเป็นผู้รับใช้ นี่คือลักษณะเฉพาะและวิถีชีวิตที่พระเยซูกำลังพยายามปลูกฝังในตัวสาวกของพระองค์ ไม่ใช่แนวทางที่เจมส์และจอห์นใช้เมื่อแม่ของพวกเขาบินเฮลิคอปเตอร์มาเพื่อขอรับรองพวกเขา 😊 พระเยซูต้องการให้เราให้ความสำคัญกับความต้องการ ความเจ็บปวด และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้อื่นก่อนความต้องการของตนเอง ช่วยเหลือพวกเขา สอนพวกเขา อธิษฐานเพื่อพวกเขา เสียสละเพื่อพวกเขา ยื่นมือช่วยเหลือพวกเขา และเพียงแค่ออกอยู่กับพวกเขา

นี่คือสิ่งที่พระเยซูทรงทำ และการเน้นตัวอย่างของพระองค์เป็นวิธีที่พระองค์ทรงจบการสอนในเรื่องนี้ที่ "เพราะว่าบุตรมนุษย์ [คือพระเยซู] ไม่ได้มาเพื่อรับใช้

แต่มาเพื่อรับใช้และสละชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่เพื่อคนจำนวนมาก” (มัทธิว 20:28)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระองค์เป็นแบบอย่างของเราในการรับใช้

วิธีได้รับอิทธิพลและอำนาจในชีวิตของผู้คน ลองคิดดู พระองค์ทำเพียงแคร์รับใช้ และผู้คน 2,500 ล้านคนติดตามพระองค์ในปัจจุบัน (ศาสนาที่ใหญ่ที่สุด) และประมาณ 8,000-9,000

ล้านคนติดตามมาตลอดประวัติศาสตร์ คุณคิดว่าการรับใช้สามารถนำไปสู่การมีอิทธิพลได้หรือไม่ สถิติบอกกว่า “ใช่”

การกระทำการรับใช้ขั้นสุดท้ายที่พระเยซูทรงมอบให้คือการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ชาวดีก็คือคนส่วนใหญ่มักไม่ได้รับเรียกให้รับใช้ในระดับนั้น

การกระทำเพื่อการบริการส่วนใหญ่ที่คุณและฉันถูกเรียกให้ทำนั้นสามารถทำซ้ำได้

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างให้เราเช่นกัน ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงสอนคนไม่มีการศึกษา

พระองค์ทรงเป็นที่ปรึกษาแก่ผู้นำในอนาคต พระองค์ทรงรักษาคนป่วย ให้อาหารแก่คนหิวโหย

ทรงยอมรับผู้ที่ถูกละเลย ทรงสัมผัสผู้ที่ไม่สามารถแตะต้องได้ ทรงเป็นมิตรกับผู้ที่ไม่มีเพื่อน

ทรงชำระล้างสิ่งสกปรก ร้องไห้กับผู้ที่กำลังเศร้าโศก ทรงยกโทษให้คนบาป

ทรงอธิษฐานเพื่อผู้ขัดสน ทรงให้ความหวังแก่ผู้สิ้นหวัง ทรงฟื้นฟูผู้ที่แตกสลาย... และอีกมากมาย

พระองค์ทรงฝึกฝนการรับใช้ผู้อื่นตลอดเวลา พระองค์ทรงแสดงให้ผู้อื่นเห็น

พระองค์ทรงเป็นตัวตนของพระองค์ นั่นคือวิถีชีวิตของพระองค์ พระองค์ทรงอาศัย ทำงาน

และเล่นตามแบบแผนของคริสตจักรของเรา

ฉันคิดว่าพระองค์ขโมยวิสัยทัศน์ของคริสตจักรของเราไป! 😊

และพระองค์กำลังตรัสว่านั่นคือวิถีที่คริสเตียนควรมีอิทธิพล อำนาจ และสิทธิอำนาจ

ไม่ใช่เรื่องอำนาจจากเบื้องบน อำนาจจากตำแหน่งที่สั่งให้ผู้คนทำอะไร

แต่เป็นการลดตัวลงเพื่อรับใช้ผู้อื่น โดยพื้นฐานแล้ว

พระเยซูได้พลิกโฉมแนวทางของโลกที่มีต่ออำนาจ สิทธิอำนาจ ความเป็นผู้นำ

และอิทธิพลอย่างสิ้นเชิง วิธีที่จะทำเช่นนั้นได้ดีไม่ใช่การควบคุมผู้คน แต่คือการรับใช้ผู้คน

นี่คือวิธีแก้ไขปัญหาอำนาจ แล้วสิ่งนี้มีความหมายอย่างไรสำหรับเรา

หมายความว่าคนและฉันถูกเรียกให้ใช้ชีวิตเพื่อการบริการ

การเป็นสาวกของพระเยซูไม่ได้หมายความว่าถึงสิ่งที่ทำเพื่อคุณเท่านั้น

แต่ยังทำบางอย่างเพื่อคุณด้วย

พระเยซูเสนอความรอดจากบาปของคุณและความหวังของชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระองค์

(ขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งนั้น!) แต่ความรอดของคุณไม่ใช่เป้าหมายสุดท้าย

คุณไม่ได้รับความรอดผ่านศรัทธาในพระเยซูแล้วใช้ชีวิตเกษียณทางจิตวิญญาณ

คุณได้รับการรอดเพื่อจุดประสงค์หนึ่ง นั่นคือการรับใช้ผู้อื่น

แล้วสิ่งนี้ดูเป็นอย่างไรที่นี้ที่ Rose Hill และอาจจะคล้ายกันในคริสตจักรส่วนใหญ่?

เริ่มต้นด้วยการเข้าร่วมนมัสการในวันอาทิตย์ – เป็นการนมัสการแบบตัวต่อตัวหากเป็นไปได้

การนมัสการออนไลน์นั้นยอดเยี่ยม แต่เป็นทางเลือกสุดท้าย เมื่อคุณอยู่ที่นี้และเข้าร่วมนมัสการ

นั่นคือรูปแบบหนึ่งของการรับใช้ ประการแรก เป็นการรับใช้พระเจ้า

ในขณะที่คุณสรรเสริญพระองค์และดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาที่จะติดตามพระเยซู

แต่การนมัสการยังเป็นการรับใช้ผู้อื่นด้วย

เพราะการที่คุณปรากฏตัวและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการนมัสการจะกระตุ้นให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างเช่น เมื่อคุณร้องเพลง เป็นการกระตุ้นให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคุณร้องเพลงไม่เก่งเพราะเราต้องการกลบเสียงของคุณ ดังนั้น
หากคุณร้องเพลงไม่เก่ง จงร้องเพลงดังๆ...และหากคุณร้องเพลงได้ดี จงร้องเพลงให้ดังยิ่งขึ้น!
เมื่อคุณยกมือสรรเสริญหรือก้มศีรษะอธิษฐาน เป็นการกระตุ้นให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
คุณยังให้กำลังใจผู้อื่นในการเดินทางแห่งศรัทธาเมื่อคุณตื่นอยู่เสมอ การเทศนา ทักทายกัน
โดยเฉพาะคนที่เพิ่งมาอยู่ที่โรสฮิลล์และอาจจะเพิ่งมานับถือศาสนาคริสต์
และเมื่อคุณพูดคุยกันขณะดื่มกาแฟในล็อบบี้ และอื่นๆ ทั้งหมดนี้ถือเป็นการรับใช้
เพราะคุณกำลังให้กำลังใจผู้อื่นในศรัทธาและมีส่วนร่วมในชีวิตของคริสตจักร
ฉันไม่สามารถพูดเกินจริงเกี่ยวกับความสำคัญของการไปโบสถ์ในเช้าวันอาทิตย์และเข้าร่วมการนมัสการอย่างแข็งขันได้ เราเรียกการนมัสการว่าการนมัสการ และคุณรับใช้เมื่อคุณนมัสการ

ประการที่สอง คือ การเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับใช้ (การเป็นสาวก) การอุทิศตนส่วนตัว
การศึกษาพระคัมภีร์เป็นกลุ่มเล็ก และการปฏิบัติทางจิตวิญญาณทั้งหมดที่เรากล่าวถึงในซีรีส์นี้ เช่น
การอธิษฐาน การพักนอน การอยู่ตามลำพัง การอดอาหาร การให้ทาน การอ่านพระคัมภีร์
การมีชุมชน สิ่งเหล่านี้ล้วนเตรียมเราให้พร้อมและหล่อหลอมเราให้เป็นเหมือนพระเยซู
แต่สิ่งสำคัญคือ การเป็นสาวกเพื่อการเติบโตทางจิตวิญญาณไม่ใช่จุดสิ้นสุด
แต่เป็นก้าวหนึ่งบนเส้นทางสู่การติดตามพระเยซู ฉันไม่สามารถพูดได้เต็มปากกว่าเป็นเช่นนั้น
เขียนสิ่งนี้ลงไป ถ่ายรูปมันไว้ ไปสักลายนี้ที่ปลายแขนของคุณวันนี้สิ (ล้อเล่นนะ...
วันนี้เป็นวันสะบาโต ดังนั้นไปสักพวงนี้ซะ 😊)

คริสเตียนหลายคนติดอยู่ในสถานการณ์ของการเป็นสาวก
ซึ่งมักจะหลงทางไปกับประเด็นทางเทววิทยาเล็กๆ น้อยๆ ที่พระเยซูแทบจะไม่เคยพูดถึงเลย
และการเป็นสาวกของพวกเขาที่ไม่ได้นำพวกเขาไปสู่จุดไหนเลย มันแคว้นเวียนไปวนมาเท่านั้น
แต่จุดประสงค์ของการเป็นสาวกและการปฏิบัติธรรมคือการเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น
การเป็นสาวกของเราน่าเรา ไม่ใช่วนเวียนไปวนมา
แต่เดินไปข้างหน้าบนเส้นทางแห่งการติดตามพระเยซู เพื่อที่เราจะได้เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

ขั้นตอนที่สามคือการรับใช้... ซึ่งจริงๆ แล้วก็คือการดำเนินชีวิตแบบที่พระเยซูดำเนินชีวิต
พระเยซูไม่ได้มาเพื่อรับการรับใช้ตามที่พระองค์ตรัสไว้ในข้อพระคัมภีร์วันนี้
และเส้นทางของการเป็นสาวกก็ไม่ได้นำไปสู่การได้รับการรับใช้เช่นกัน "การได้รับการรับใช้"
เป็นวิถีชีวิตที่บริโภคนิยมทางจิตวิญญาณเท่านั้น และพระเยซูไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นเลย
บางครั้ง เราต้องการคนที่มาเคียงข้างเราและช่วยเหลือหรือรับใช้เราในยามที่เราต้องการ นั่นก็ดี
นั่นเป็นส่วนหนึ่งของเหตุผลที่เราต้องการคริสเตียนคนอื่นๆ ในชีวิตของเรา
เราต้องการชุมชนอย่างที่รอบเทศนาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แม้แต่พระเยซูก็ยังได้รับใช้ในบางโอกาส
พระองค์ทรงรับบัพติศมา ทรงเสิร์ฟอาหาร และทรงเจมน้ำมัน
แต่บรรทัดฐานก็คือเราให้บริการผู้อื่นตามความสามารถและตามชีวิตของพระเยซู
หากคุณมีปัญหาในเรื่องนี้ แสดงว่าคุณอาจมองข้ามขั้นตอนที่สองของการเป็นสาวก
และชีวิตของคุณไม่ได้ถูกสั่งให้เป็นไปตามพระเยซูจริงๆ แต่เป็นอย่างอื่น
หรืออาจย้อนกลับไปที่ขั้นตอนแรก และการนมัสการของคุณไม่ได้จริงจัง
เพราะคุณไม่รู้บาปของคุณมีมากแค่ไหนและพระคุณของพระเจ้ายิ่งใหญ่เพียงใดที่จะช่วยคุณให้
รอดพ้นจากบาปนั้น เมื่อคุณตระหนักถึงสิ่งนี้
และมีส่วนร่วมในแนวทางการเป็นสาวกเพื่อทำให้ศรัทธาของคุณลึกซึ้งขึ้น
การรับใช้ก็จะเกิดขึ้นตามธรรมชาติ

คุณรับใช้อย่างไร ฉันก็ถามตัวเองด้วยคำถามนี้เช่นกัน เพราะฉันไม่ได้สมบูรณ์แบบ
แต่ฉันถูกเรียกให้แบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซู และส่วนหนึ่งก็คือ
ชีวิตที่มีจุดมุ่งหมายและความหมายนั้นพบได้ในการรับใช้ผู้อื่น
แน่นอนว่าการรับใช้ในคริสตจักรเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี
มีโอกาสมากมายในวันอาทิตย์ที่จะทำสิ่งนี้ได้ นอกเหนือจากที่ฉันได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ว่าเราทุกคน
ทำโดยการเข้าร่วมนมัสการอย่างกระตือรือร้น มีบทบาทโอกาสในการรับใช้ที่เฉพาะเจาะจง
ตั้งแต่การทำหน้าที่เป็นผู้ต้อนรับที่ประตูหน้า การนำเพลงนมัสการ
การสอนบทเรียนพระคัมภีร์แก่เด็ก วัยรุ่น หรือผู้ใหญ่
การใช้งานคอมพิวเตอร์ที่ฉายบนหน้าจอหรือกล่องวิดีโอเพื่อให้ผู้ที่ไม่สามารถอยู่ที่นี่สามารถดูออนไลน์ได้ การใช้งานเครื่องเสียง การจัดเตรียมกาแฟและอาหาร
ไปจนถึงการนับเงินถวายหลังการนมัสการ
ฉันอาจลืมนบางอย่างไป...แต่เมื่อคุณนับคนที่เป็นผู้มาในวันอาทิตย์ทั้งหมด ก็จะพบว่ามียุทธศาสตร์ 35
ถึง 40 คนที่รับใช้ และบางคนรับใช้ในหลายวิธี

นอกจากนี้ ยังมีโอกาสที่จะรับใช้ภายนอกในวันอาทิตย์อีกด้วย...และฉันจะไม่พูดถึงทั้งหมด
แต่ผู้อาวุโสและมัคนายกของเราเป็นสองช่องทางที่สำคัญ
มีคนเป็นผู้มาการศึกษาพระคัมภีร์ในระหว่างสัปดาห์ ช่วยประมวลผลจดหมายของคริสตจักรทั้งหมด
เช่น จดหมายข่าวรายเดือนของเรา คนที่ไปเยี่ยมผู้ป่วยติดบ้านหรือผู้คนในโรงพยาบาล...
งานเลี้ยงในวันเสาร์ การดูแลเว็บไซต์ของเรา การติดต่อกับมิชชันนารีของเราทั่วโลก...
โอกาสในการรับใช้มีมากมาย

และพระเจ้าก็ทรงมอบโอกาสให้คุณรับใช้ผู้อื่นในชุมชนหรือที่ทำงานของคุณหรือที่อื่นๆ
อย่างไม่ต้องสงสัย...ตั้งแต่การเปิดประตูให้ผู้คนที่ร้านกาแฟ การนำอาหารไปให้เพื่อนบ้านที่ป่วย
ไปจนถึงการอธิษฐานเพื่อเพื่อนร่วมงานของคุณที่เพิ่งได้รับใบลาออก แต่ประเด็นคือ
การรับใช้ผู้อื่นคือสิ่งที่คุณถูกสร้างมาเพื่อสิ่งนี้ เพราะนั่นคือสิ่งที่พระเยซูทรงทำ

พระองค์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อรับใช้...ไม่ใช่ "การกดขี่ผู้อื่น" และไม่ใช่
"อำนาจที่กดขี่ข่มเหง" ...และพระองค์รับใช้ตลอดจนถึงไม้กางเขน
ซึ่งใกล้เคียงกับบัลลังก์ของกษัตริย์ที่พระองค์เคยประทับเมื่อพระองค์เสด็จมาบนโลกนี้มากที่สุด
คริสเตียนควรจำไว้ว่าเรามีกษัตริย์เพียงองค์เดียวที่ปกครองในชีวิตของเรา
และพระนามของพระองค์คือพระเยซู อาณาจักรของพระองค์ไม่ได้อยู่บนโลกนี้
และผู้ใดที่อ้างตัวว่าเป็นกษัตริย์ในชีวิตของเรา ล้วนเป็นผู้แอบอ้าง และจากจุดนั้น
พระองค์ทรงเป็นผู้มีอิทธิพลและอำนาจมากกว่าใครก็ตามที่เคยเดินบนแผ่นดินโลก
และสาวกของพระเยซูก็ถูกเรียกให้เป็นแบบนั้นเช่นกัน ตอนนี้ลูกบอลอยู่ในสนามของเราแล้ว ดังนั้น
เรามาให้บริการกันเถอะ เรามาอธิษฐานกันเถอะ อาเมน